

гато тамъ имъ са плаща по-добръ отъ въ Брюссель. Около 1830 год. може най-богатый-тъ капиталистъ, поро и най-силный-тъ монархъ не можахъ преминъ чространството между Брюссель и Марсилія въ 36 даса, ако быхъ и милионы похарчили за туй. Отъ туй видите че локомотивтъ е една чудесна машина която не само съкратява разстояніята между челоѡцытъ отъ далечны мѣста, но и разстояніята които раздѣлѣтъ сыромаха отъ богатыя, защото съ малко пары тѣ пътуватъ гърбъ до гърбъ като преминуватъ сѣщото пространство съ сѣщатъ скоростъ.—4-о Наконецъ въ началото на петнадесетия вѣкъ твърдѣ малко хора знаяхъ да четѣтъ и да пишѣтъ; а сега напротивъ сѣкій и лесно може са сдобые съ удовольствіето което даватъ тѣзи познанія. Преди изнаѣрваньето на словопечатницѣтъ писателитъ и копистытъ бѣхъ рѣдки, бѣдни и малко на честь, днесъ списателитъ, издателитъ, книгопечатницѣтъ сѣ многочисленны, тѣ занимаватъ въ обществото почетно положеніе и могатъ да станѣтъ богаты. Сичкытъ сѣ длѣжны за туй благодѣяніе на книгопечатницѣтъ. Днесъ единъ простъ работникъ който купува единъ вѣстникъ на улицатъ за 20 пары, е еднакво съ най-богатыя извѣстенъ за сичко що става въ свѣта и безкрайно по добръ сега отъ колкото преди двѣстѣ години когато нѣмаше вѣстницы.

Трѣба ли слѣдователно еще да са говори, слѣдъ като размысли челоѡкъ върху тѣзи примѣры, че машинытъ копаѣтъ една пропасть между богатыя и сыромаха, и не са ли повече убѣждава че тѣ са стрѣмѣтъ да унищожѣтъ за вынѣгы разстояніето което отдѣля тѣзи двѣ сѣсловія като изравняватъ количество на удовольствіята, които сичкытъ челоѡцы могатъ да добыватъ чрезъ труда?